

તૈયાર છે.

લાડકડો લાલજી. ૦=||

ઉત્તર સિતાહરજી નાટક ૦=||

પ્રગટ થશે.

મોહનમાળા. ૦=||

પ્રેમચંદ્રિકા. ૦=||

ચંદ્રમણી. ૦=||

રત્નસિંહ. ૦=||

વાણિયાવિદ્યા. ૦=||

રીક્ષા મોકલી પ્રાપ્તિ લીજી

મંગાવજે.

શિવરાત્રિ મહાત્મ.

લખનાર—શામજી વિશ્વનાથ ઓઝા.

પ્રગટ કરનાર

મૈસર્સ હિન્મત એન્ડ બ્રધર્સ—નડીયાદ.

પોતાની વખણાએલી જવાબો અને નિતીસુબોધક

પુસ્તકો પ્રગટ કરનાર તથા વેચનાર.

૦૦૭૭૮૦૦

અમદાવાદ—“ત્રિભૂવન” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

ઉદાર ગ્રંથસ્થો.

રા. રા. મગનલાલ જોશંકર પંડ્યા.

રા. રા. મણિલાલ કીલાભાઈ શાહ.

રા. રા. ગિરધરલાલ છોટાલાલ ચોકશી.

રા. રા. સુનીલાલ ખાધાભાઈ ભાવસાર.

રા. રા. હરગોવીંદ આપુજી ખારોટ,

રા. રા. ખાલુભાઈ જગજીવન.

રા. રા. જોડાલાલ નાથાભાઈ ચોકશી.

રા. રા. ત્રિજલાલ લલ્લુભાઈ શાહ.

રા. રા. માણેકલાલ નાનાભાઈ શાહ.

રા. રા. બીખાભાઈ નાનાભાઈ શાહ.

રા. રા. છોટાલાલ છ. શાહ.

૫૦૮૨

શ્રી કૃષ્ણાય નમઃ

શ્રી શિવરાત્રિ મહાત્મ.

દાહરો

જય જય જય અશરણુ સરણુ, મંગળકરણુ હમેશ;
જય જય નાય ઉમાપતિ, જય જય હરણુ કલેશ.

સવૈયા.

પ્રભુ પદ પ્રિતે ધ્યાન ધરીને, ઉમેદ આણી ઉરમોઝર,
શિવરાત્રી મહિમા હું આજે, અદ્ય મતિથી વહું ભગાર;
પુર્વ દિશાએ શે'ર વહું છે, કાશીપુર નામે વિખ્યાત,
જે છે જંબુ દ્વીપ વિશે વળી, પવિત્ર ધામ માટે પ્રખ્યાત.
પુર્વે તે નગરીમાં વસતો, વિપ્રહતો એક પુર્ણ પદ્મલ,
ભાગવત, વેદ, પુરાણ, શાસ્ત્રમાં, વખણાતો' તો ખુબભણેલ;
પવિત્ર ઝાઝાં નર નારી બે, પણ નહીં પેટે કાંઈ સંતાન,
તેથી નિશદીન જપ જપાવી, બ્રાહ્મણને આપે બહુ દાન.
ચાકર નોકર ધરમાં ઝાઝા, હાથી ઘોડા બાખ કરોડ,
છપન ઉપર ભુંગળ વાગે, (પણ) પુત્ર તણી ખાતામાં ખોડ;
સુખપાલની સામગ્રીમાં, રડતાં ફરતાં ખુબ રતન,

જર માંહી ઝીલતાંરે' પણ, ઉર માંહી ભગવંત ભજન,
 પુત્ર પ્રસવ થાવાને માટે, વંચાવ્યાં બહુ વેદ પુરાણ,
 વિત વાવરવા ખાંતે કાંધ, નવ રાખી કોઇ વાતે તાણ;
 વિપ્ર જમાડે ઠાણે ઠાણે, વળી આપે બહુ ઉમદા દાન,
 જગન કરાવે, જપ જપાવે, નિશદીન સમરીને ભગવાન,
 એમ કરતાં, જપ જપતાં, માસ ગયા કાંધ વર્ષ અનેક,
 તોપણ દંપતી ઉરથી જરીએ, દુર કરે નહોં ધારી ટેક;
 (પછી) ચૈત્ર મઃસની નવમી તિથિએ, પક્ષ હવું સુંદી બરપુર,
 તે દીન પ્રીતે દંપતી પોતે, નિંદ્રામાં બનીયાં ચક્રચુર.
 વડો વાર વિવેકી તે દીન, ગૃહ નક્ષત્રો શુભ હતાં,
 તારા મંડળમાં પણ બહુ બહુ, મંગળ ચિન્હો શુભ છતાં;
 મધ્ય રાત્રે શિવ આવી વશીયા, આપ્યું ત્યાં આવી વરદાન,
 પુત્ર તમારે થાશે પણ તે, આવા ગુણ વાળો ગુણવાન,
 શોળ વરસની વયતો થાતાં, લક્ષ્મી કરો નાશ થશે,
 માત પિતાશ્રી દુર રહીને, દારાથી પણ દુર જશે;
 એમ કહીને અંતરજ્ઞમી, અંતરધ્યાન થયા તતખેવ,
 રાત ધડી બે ચાર થઈ ત્યાં, પ્રગટ થયો શુભ ભાતુ દેવ.
 ત્યાર પછી પુરા નવ માસે, સફળ થયું શિવનું વરદાન,
 દેખી દીક્ષ આનંદ ન માએ, ઉભરાએ બહુ તનમાં તાન;

ખુશ સોપારી સાકર ખરચી, ખારેકનો નવ રાખ્યો પાર,
 ઉત્સવ ઘેરે ઘેર જમાવ્યો, મોઢીક જમીયા બ્રહ્મ અપાર.
 માગણુને મોં માઝ્યાં મળીયાં, વીઘ્રો કરી પુરી આશ,
 ખામી નહીં દો વાતે રાખી, મળીયા જાણીને અવિનાશ;
 વેદ સુશ્રાવી વિપ્ર કને પછી, પુત્ર તણું પેખાવ્યું નામ,
 હેતે 'હરદત' નામ સુ પાડ્યું, હર્ષિત થઇ નગરી તમ્ભામ.
 શંકરનો આપેકો સુતતે, વૃદ્ધિ પામે દીનને રાત,
 માત પિતા હરખે ઝુલાવે, એમ વર્ષ વિત્યાં સુસ્રાત;
 આઠ વર્ષની વયનો થાતાં, પુત્ર થયો એ મહા કામેલ,
 ઉપવિત ધારણુ કરીને તેને, ગુફ પાસે નંખાવી ટેલ.
 વેદ પુરાણુ વાકેફ થઇને, ભાગવતનો પણ સોધ્યો સાર,
 વળી વિષેશે વ્યાકરણુ શોધી, પોંગળનો પણ પ્રીછ્યો પાત;
 ગંગાધર વિઘ્રે વળી પ્રિતે, પરણુાવી પોતાની બાળ,
 રતનખાણું શુભ નામ હતું જે, દેખી થરરરર કપે કાળ.
 તેહ બાઇના રૂપ અને વળી ગુણુ તણું નવ થાએ ગાન,
 ઈંદ્ર તણી ઈંદ્રાણી તે પણ, આવીને આપે સનમાન;
 વેણી દેખી નાગણુ લાન્ને, બાળે ચંદ્ર બહુ લજવાય,
 મુખપર આવી ભમરા ભમતા, બલિહાની તે ઉપર જાય.
 દાડમ કળી સમ દંત દીપતા, નાશીકા પોપટની ચાંચ,

ચાલ ચતુરાઈ નીર્ખી તેપર, સાર્દૂલ પણ ખાએ બહુ આંચ;
 એવી રંભા સાથે રમતાં, વરસ સોળની ઉમ્મર થાય,
 હરદતને શિવ વરદનેથી, આવી તે દીનથી પીડાય.
 વેશ્યા, વસની, જુગારીઓની, સોળતમાં સપડાયા બાઈ,
 ત્યારે તેની પત્ની પોતે, જઈને નીજ પીએર રહી;
 એક દીવસ એ છેલ્લ છખીલો, ચડી ગયો ચૌટા મોઝાર,
 ત્યાં તેણે એક સુંદર દીકી, નખરાં કરતી નાજુક નાર.
 નિર્ખી તેતું રૂપ, જુવાની, સુંદરતા રતન ઉપર સાર,
 થનનન, થનનન, નયન નાયતાં, દેખી વાગી કામ કટાર;
 મુર્ઝાથી ઢળતો દેખીને, વિપ્ર વણીક સૌ આવ્યા ધાઈ,
 શુંછે ? શુંછે ? કેમ થયુરે ? કેમ પડ્યો તું અહીંયાં બાઈ.
 ઘણા ઘણા એમ પ્રશ્ન પુછતાં, હત્તર નવ મળીયો જ્યારે,
 સઘળાએ વિચાર્યું ચિત્તમાં, કંઈ વળગ્યું આને બારે;
 બ્રાહ્મણ સર્વે ભેગા થઈને, જ્ઞેતિશની દીપણી તાણી,
 પિત્રુ પીડા લાગે એને, એમ વધા સઘળા વાણી.
 બ્રાહ્મણને લયપયતા લાકુ. ખુબ જમાડી આપે દાન,
 હરદન કેઈ દુઃખ હરાએ, શસ્ત્ર વચન એવું નિદાન;
 કાઠ કહે વળી કોડ કપટ થઈ, માતાને માનો નૈવેદ્ય,
 બાવન વીર બાગ્યા છે એને, જતી ગયા ત્યાં એવો ભેદ.

આરામની ઇચ્છા હોય તો હરેક દવા અહીંથી લેવી. ૭

મિયાં કહેછે જન વળગ્યું છે, પોત પોતાનો તાણે વાદ,
એવામાં વૈદ રાજ પધર્યા, આવી દીધો આશિર્વાદ;
નાડ તપાસી ખાશી રીને, ઉચરીયા તે એવો ખોલ,
જન બન વળગ્યું કાંઈ નથી પણ ખોવા ખેઠો છે એ તોલ.
પ્રેમ પાસ પીડે છે એને, તેથી ચિત નથી સ્થિર ઠાર,
એવામાં મુઝી ઉઘડીને, હરદત ચાલ્યો ગુણુકા દાર;
ગુણુહિણી ગુણુકાએ. તેને, લુટ્ટવા માંડ્યો મારી તીર,
પટ, આભુપણ, પુસ્કળ લીધાં, રોજ રોજ રંજડી વિર.
માસ છ માસે તો ધર ટાળ્યું, લેણીયાત આવે ભરપુર,
નાશી નીકળ્યો ગામ તજીને, વસીયો જઈને દેશજ દુર;
ખાવાની ખરી ખોટજ આવી, પાસે ન મળે દમડી એક,
ઉપાન કેવળી અંગ વસ્ત્ર પણ વેચી ખાધાં તેણે છેક.
અંતે ચાલ્યો ભીખ માગવા ધર ધર ભટકી માગે લોટ,
આપે કે નવ આપે ત્યાંથી? પકડી ચાલે ચોટા ચોટ;
જો કોઈ આપે ચપટી તો તે, ત્યાં ઉભો રહી ફાકી ખાય,
એવી રીતે કહો ભાઈઓ, ક્યાંથી તેનું ભેટ મરાય?
પેટ પુરણુ અન્ન ન મળે કદીએ, પણ લક્ષણુ વંતો ભારી,
પાંચ ભાર નિત્ય અફીણુ કેરો, છે પોતે પાકો ચારી;
અન્ન વગર બીડીએ તો ચાલે, વિણુ અફીણુ કેમ રેવાય?

ટંક ચૂકે તો પગ તુટેને, જીવ ધડી જે ધડીમાં જાય!
 એવો તે બંધાણી આપે, પડી રહે ચાટા મોઝાર,
 ઠાઠ તાપને ભૂખ દુઃખને, વેઠે શરિરે અપરંપાર;
 જાનને તે પુરમાંથી લાવે, કે ઉભો તે ત્યાંથી થાય,
 શક્તિ હીણ તે બન્યો બાપડો, ભૂખના દુઃખે બહુ દુભાય.
 કોઈ આવીને મુખમાં મેલે તો કંઈ આવી અવકાય,
 મુખમાં પાણી શોશ પડેને, કંઈ કને ના જરીએ જાય;
 કંઈ સુકાણો તેથી મુખમાં પાણી ડરે પડીએ શોશ,
 અકળાયો એ એદી એવો, પોતાથી, દેકાને દોશ?
 હરિદ્રતા દિલ માંહી આવી, કરવું સુઝે નહીં કાંઈ કામ,
 પડી રહે તે એદી સરખો, મુખ થયું માખીનું ઠામ;
 નાહ્યો તો જનમીને જાણે, એવો મેલો બહુ ગંધાય,
 દોર ચર્મ ધોવાનો ખાડો, એવોએ આપે લેખાય.
 ગામ વચેથી સૌએ મળીને, ઉપાડી ત્યાંથી એ લોથ,
 મેલ્યો જાનને પુર બહાર પાણુ, ફફડ્યો નહીં જરાએ હોડ;
 ધણા ધણા દીન દુઃખે કાઢ્યા, એવે આવી શિવરાત્રિ,
 મહીમા જેનો પ્રસિદ્ધ જગમાં, જેને કહેછે મહારાત્રિ.
 એદીન આખો અન્ન મળયું નહી, નહીં મળીયું પાણી તલબાર
 દાતણુતો તે સીદ કરેજે, જન નહીં જરી અન્ન હાર;

જેવો પહો ફાટ્યોને એને, થયો ખડોને લાગી ભૂખ,
 કકડો રાટી આપો બાપુ જોઈ કહે છે જનનું મુખ.
 કાંઈ આપોરે, કાંઈ આપોરે, કાંઈ આપોરે, કાંઈ આપો,
 ભુખ્યા જનનાં દુઃખડાં આપી, અન્ન જરાને કાંઈ કાપો;
 સુણી એવા શબ્દો કાને, જન માંને નહીં દીક્ષ લગાર,
 ઉલટો ઉત્તર એમ કહેજે, મુખ્યા આ જન થાએ હાર.
 એવામાં એક બ્રાહ્મણ ત્યાંથી, ખીલીનાં પત્રો લઈ જાય,
 રીસાળુ વળી ભાંગ પીધેલી, દીન આથમતે દોડ્યો જાય;
 તેની પાસે અન્ન માગ્યું ત્યાં, પર્યું તણો ખુશ કરીને ધાય,
 “લે, અહ્યા આ લેલે રાટી!” એમ કહી ને થયો વિદાય.
 હરદત સુતો તે સ્થળ આગળ, જુતું શંકરનું થાળું,
 અનધડ તેની માંદા હતું એક, લીંગ લલિતસુ રૂપાળું;
 પુર્વ જન્મનું કર્મ દ્રવ્યું ને, પર્યું ધર્યાં નીજ કર મોઝાર,
 નવ બાળી રાટી તે તેથી, કોધે ફેંકાંણું તે કાર.
 તે સવળાં શિવપર નૈ પડીયાં, શિવે પુજા માન્ય કરી,
 તેજ વખત સુભ રૂપ ધરી શિવ, આપ્યાં દર્શન પ્રીત ભરી
 માગ્ય માગ્ય મુખશિખ અદ્યાહે, શિવ બોલ્યા મહા સુભ વાણ
 હરદત ત્યારે હર્ષ ધરીને, હરહર કહી જોડ્યા પાણી.
 માખાપે આપીતી શીખ તે, આ વખતે આવી ઉર માંદા,

તેથી જાણું શંકર આવ્યા, કરવાને મારી શુભ સાહ્ય;
 “માત તાતને પત્ની મારી, વળી લક્ષ્મી ભારી આપો,
 “ખરચી ખુટે નહીં એવી તે, આપીને મમ દુઃખ કાપો.
 “હાથી ઘોડા અતી ઘણેરા, નોકર ચાકરનો નહીં પાર,
 “વાડી વજ્રદા મંદીર મેડી, નહીં મમ સમકો પુર મોઝાર;
 “સુખ પાલને બડી સાહ્યમી, બ્રાહ્મણોને આપું ગાય,
 “એવી ગાયોનો મારે ત્યાં, લેખાં લાખે લાખ લખાય.
 “સોના કળસે પાણી બેઠાં દર્શન નિત્ય તમારાં થાય,
 “એવું આપો આપ રસીદા, હે ઉમીયાપતિ આપો સાહ્ય;”
 ત્યાંથી ભોજો નાય સિધાવ્યા, તથાસ્તુ કહીને અંતરબ્યાન,
 પ્રભાત માંહી પોંચ્યો હરદત, વગર શ્રમે કાશી મુકામ.
 સર્વે વાતે સિદ્ધી થઈને, તાત ચઢ્યો સામૈયે ત્યાંય,
 ઢોલ નગારાં નોખત સાથે, પ્રસરી ચાલ્યો પુરની માંહ્ય;
 સુખ શાંતિમાં ઉમર ગાળી, મણીમય મંદીર વાસકરી,
 અંતે વૈકુંઠે વાસ સિધાવ્યો, ભોજાનાથે મેર કરી.
 એકજ શિવરાત્રિકેરાતે; વૃત થકી ઉત્તરીઓ પાર,
 વળી અખણે મહા પરાણે, થાતાં પણ પામ્યો ઉદ્ધાર;
 એવું મહાતમ છે આ વૃત્તનું, જે પ્રીતે કરીને કરશે,

પોતે ભવજી પાર તરી વળી, કુટુંબ સહીત મેજે તરશે.
આ કવિતા જે ભાવે સુણશે, ને નિત્યે પાઠે કરશે,
રીઝી તેપર ભોળો સ્વામી, વાસ વળી વૈકુંઠ કરશે;
બૂલ્યુક મહીં દર્શે રહેલી, માણી દેશો વાંચક વીર,
સારાસાર વિચારી અંતર, શામળ કહે છે ધારી ધીર.

દોહરો;

મંગળમય મહારાજ હે, મંગળ કર મહારાજ;
મંગળ મહાતમ આ પદે, (તેને) મંગળદેતું જહાજ.
સાર સાર ઉર ધાર નર, સરસ સરસ લે રંગ;
પશુ પતિ નાય ઉમાપતી, આપે સુખ અભંગ.
તે માટે તનમનથક્રી, ભોળાપર ધર ભાવ;
અંતે એ ઉદ્ધારશે, મહા સમુદર નાવ.

તસ્થાતુ.

હિંમતના સોળ શુંગાર.

દુંક સમયમાં ઘણી ખ્યાતિ મેળવી છે.

વસંતમાસતી—આ પુષ્પમાં વીર્ય, કાંતી, બુદ્ધિ અને રમરણ શક્તિ આદી વધારવા ઉપરાંત સ્ત્રીને રજસ્વળા પ્રાપ્ત થાય છે. ગળતો ગર્ભ અટકાવી કાંસારોગ, સ્તૂળ, ઈ-ત્યાદી રોગનું જડામૂળ કાઢી શરીર લાલચોળ બનાવી દે છે. ક્રીમત ૩. ૩).

નેત્રમિત્ર—નં. ૧ અને નં. ૨ નં. ૧ લો વિદ્યાર્થીઓની આંખનાં તેજને સાચવવા માટેજ ખાસ બનાવ્યો છે. નં. ૨ ને પુલું, લોહીવિકાર કે દુખવા આવેલી આંખ સાફ કરે છે. ૩. ૦૧૧ દરેક નંબરનો.

કેલેરાપીટ્સ—જ્યાં દાકતરો નથી એવાં ગામડાંમાં ઘણીજ ઉપયોગી છે. આ ભયંકર રોગનું સત્તાનાશ કાઢતાં વિલંબ કરતું નથી ૩. ૦૧૧

હિંમત પીટ્સ—દમ, સ્વાસ, આદી ભયંકર રોગ ઉપર અકસીર નીવડી છે. થોડાજ વખતમાં મોટી ફત્તેહ મેળવી છે. ૩. ૧)

પ્રમેહારી ત્રુણુ—ગમેતે કારણથી ગમે તેવો પરમેથયો હશે તોપણ એકજ શીશી બસ છે. ફરીથી ઉબળવા પામતો નથી. ૩. ૧)

કીવરપોલસ—રોજીયો એકાંતરીઓ, ચોથાઓ, ટાઢો, ઉતો, ગમે તેવો તાવ એક શીશી ત્રેણુ માણસને મઢાડશે. ૩. ૦૧

ખાળ પુષ્ટી—ઉપરસ, વરાધ, શરીરે ગળવું, કૃમી, ઇત્યાદી રોગ મઢાડી ખાળકને ૩૫૮ પુષ્ટ બનાવેછે. ૩. ૧)

તાકાતે હિંમત—વાપરો, અને એટલા તો સુંદર, મજબુત, અને પુષ્ટ બનશો કે અજાણ્યો માણસ તો એક વખત તમને ઓળખશે પણ નહીં, હરકોઇ રસ્તે વ્યર્થ જતી ધાતુ અટકાવવા ઉપરાંત તેને પુષ્ટી આપે છે. જ્યો શરીરની નિર્બળતા, કમ્મરનો દુખાવો, વાંસાતું ફાટવું, હાડકાંતું કળવું, પગતું ચુંથાવું, આળસ—એચેની, માથાતું દુઃખવું, વારંવાર તાવતું હુમલા કરવું, સ્વપ્નાવસ્થા વિગેરે અનેક દોશોનો નાશ કરેછે. ક્રીમત. ૩. ૧૧

મૃગાક્ષી રસ—ફુલ, ચેળ, રતાંધપાણું મઢશે. ૩. ૧)

દાંતમંજન—દાંતનો દુખાવો, લોહો નીકળવું, અવાળુ તું ફુલવું, મોંતું ખાસ મારવું, વિગેરે મઢી જઈ મોં સુવાસીત કરવા ઉપરાંત દાંતને દાડમની કળીઓ સરખા બનાવે છે. સોમાગ્યશીળ સ્ત્રીઓએ જરૂર વાપરવું ૩. ૦૧

દાહરનો મલમ—એકે અવાળે વખણાય છે. ૩. ૦૧

ખસની ડખી—ખસ, લુખસ, ચેળ, વિગેરે પર જાડુ-ધ ગુણુ કરનાર એક અમુલ્ય ઔશધ (નવી શોધ) ૩. ૦૧

ચંદ્રપ્રકાશ—વિસ્ફોટીક ગમે તેટલા જોશમાં વ્યાપી ગયો હશે તો પણ આ મલમ તેને હઠાવી કાઢશે. ૩. ૦૧

કર્ણુ તેલ—કાનતું પાકવું, ચરકા નાંખવાં, સુળ, આ-

દીકાનના સઘળા રોગો મટી જશે. ૩. ૦૥

સીંધ મર્દન ચુર્ણ—અતીસાર, સંગ્રહણી, વિગેરેથી થતો દુર્ગંધીત ઝાડો, સ્વળ, ચુંક, વિગેરે મટશે ૩. ૦૥.

પ્રસુતા પ્રસાદ—સુવાવડને માટે સૌથી વખણાએલો કવાય. શીત, સ્વાસ, સુવારોગ, સનીપાત, વિગેરે કાંઈ થવાપામતાં નથી. ૩. ૦૥.

સુચના. ચોક્કસ કરેલા માપકરતાં ઝોણું મોકલવામાં આવતું નથી. અમારા માલની ટુંકી મુદતમાં સારી પ્રતીષ્ઠા થઈ છે. દુગા ખોરાથી ચેતજો. દરેક શીશી કે ડબ્બી ઉપર હમારું સીલ અને નામ ઠામ બરાબર તપાસીને લેજો. સઘળી દવાતું પોષ્ટેજ જીવું સમજવું. વિ. પી. થી મંગાવનારાઓએ બે આના પોષ્ટેજના અગાઉથી બરવા જોઈએ. નહીંતો નોટ પેડ બેંગીના ચાર આના બરવા પડશે.

મળેલાં અસંખ્ય સર્ટીફિકેટોમાંથી જુજ

આપતું નેત્રમિત્ર મારા મિત્રોને આપતાં તેઓ તે વિષે એકે અત્રાને વખણ કરે છે. તે જોઈ મને કહ્યા વિના ચાલતું નથી જે તમારી સઘળી દવા બેશક આવા ઉત્તમ ગુણુ ધરાવતી હોવી જોઈએ. ફરીથી એકશીશી વી. પી. થી મોકલશો જ.

અંબાશંકર ભવાનીશંકર ભટ

સ્કુલમાસ્તર—વડોદરા.

આપની તાકાતે હિમત મેં વાપરી છે. જેનો સારો ફાયદો જણાયાથી બીજી એક ડબ્બી મંગાવી ખુશી થાઉં છું.

U. G. T. Nadiad

એક વાર મુલકાત લેવા હિંમતની બલામણ છે. ૧૫

તમારું ચંદ્રપ્રકાશ અતિઉત્તમ નીવડ્યું છે. આજ એક માસમાં તે વિસ્ફોટીકથી પીડા પામતા ત્રણ માણસો ઉપર પોતાની જાદુ અસરથી ફાયદો કરી વળ્યું છે. ચોથા ઉપર ઉપચાર ચાલે છે. આ ભયંકર રોગથી પીડાતા દરદીઓની આશીશ લેવાનું આ એક અમ્મું સાધન શોધી કાઢ્યું છે.

નાથાલાલ ત્રીકમલાલ તલાટી—પીપળાવ.

તમોએ મારા મિત્ર તરફ તાવની દવા મોકલેલી જોણે તેને હર્ષપમાડ્યો છે. આજે પણ તે તમોને યાદ કરે છે અને સર્વ સ્થળે તમારી દવા મંગાવવા પોતાના દોસ્તોમાં બલામણુ કરે છે.

J. N. Chokshi

Kalabhuvan—Baroda.

તમારી દાદરની દવાએ મને આનંદ આપ્યો છે. દોઢ-દીવસમાં માત્ર ત્રણજ વાર લગાડવાથી તે સાફ કરી છે.

ચોકશી, ગિરધરલાલ, છાટાલાલ-ધોલકા.

આપનો પોતાનાં પુસ્તકો અને દવાઓ લખેલી કીંમત કરતાં ઓછી કીંમતે નહીં વેચવાનો દ્રઢ નિશ્ચય જોઈ આનંદ પામું છું.

બાલુભાઈ મગનલાલ શાહ, સુરત

નિતી સુખોદક પુસ્તકો } સીરનામું-મેસર્સ. હિંમત એન્ડ
પ્રગટ કરનાર તથા વેચ } અધર્સ. નડીઆદ. (ગુજરાત)
નાર

ધણું સસ્તું !!!

મંગાવો!

ધણું સસ્તું !!

માસિક

હિમ્મત.

ચોપાન્યું.

લવાજમ વર્ષે પેપર સાથેજ રૂ. ૦૧

આવું સસ્તું ચોપાન્યું કદી મળનાર નથીજ.

મફત !

મફત !

મફત !!

નીચેનાં પુસ્તકોમાંથી એક પણ ખરીદનારને એક વરસ સુધી “ હિમ્મત ” ચોપાન્યું મફત મળશે. સુડાબોતેરી રૂ. ૧૧+સુબોધસંગ્રહ રૂ. ૧૧+ ગિરધરકૃત રામાયણ રૂ. ૧)+ શ્રીમદ્ભાગવત (ગુજરાતી ભાશાન્તર) રૂ. ૨૧+ શ્રીકૃષ્ણ જન્મખંડ રૂ. ૨)+ બતરીસ પુતળી રૂ. ૨) ધ્રુવેરેખીઅન નાઇટસ રૂ. ૩)+ વિશ્વતત્વપ્રકાશ. રૂ. ૧)

મેસર્સ હિમ્મત એન્ડ બ્રધર્સ-નડીઆદ.

